

El mes s'obria amb la notícia de convertir aquesta estructura inacabada en runa

Enderroc del Fluvianàutic

REDACCIÓ SANT PERE PESCADOR

Centenars de tones de ciment i ferro van ser testimoni de l'espectacular voladura que va posar fi a la quimera del Fluvianàutic. Amb aquesta notícia s'obria el mes de març del 2005, després que a final de febrer es provoqués la caiguda de l'estructura amb cinquanta tones d'explosiu. L'edifici procedia de l'expropiació de Rumasa, de l'etapa de Miguel Boyer com a ministre d'Economia del Govern espanyol, que havia deixat inacabat. Prop d'un centenar de persones van seguir de prop l'enderroc. Amb les runes encara fumejant, els desitjos dels assistents eren molt diversos, però el futur real dels terrenys de Fluvianàutic era encara una incògnita perquè la Generalitat només havia adquirit en subhasta una part de la finca i la resta continuava en mans privades.

El projecte de recuperació de tota la part tindrà un cost molt elevat, però no es podrà afrontar fins que la totalitat de la finca estigui en mans públiques. El càmping Almatà és l'únic escull urbanístic que existeix actualment en el corredor biològic que va des de la gola del riu Fluvià, on hi ha la valuosa reserva integral de l'illa de Caramany, fins a la reserva de les Llaunes. En el seu moment, la urbanització del Fluvianàutic va quedar al marge de la zona protegida del Parc Natural dels Aiguamolls, però fonts de la conselleria de Medi Ambient reconeixen que es plantejava "una ocasió única" per recuperar un dels pocs trams del litoral català que no està urbanitzat, i que això permetia donar força a la creació d'una reserva marina a tot el front de mar dels aiguamolls empordanesos.

Futur incert

Mentrestant, una part dels terrenys que els ecologistes voldrien que passessin a ser reserva natural continuen penjats a causa d'un contenciós administratiu presentat pels seus propietaris, que hi voldrien construir una macrourbanització. Aquest enderroc, però, es convertia en el símbol també d'una nova política. Els responsables de la conselleria de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya presents a l'enderrocament explicaven que la voladura era l'exponent d'una nova filosofia amb què es pretén evitar l'escampadissa de les urbanitzacions al territori, preservant els espais oberts i la qualitat del paisatge. La Generalitat també vol que el contenciós s'aturi i que es pugui arribar a un acord. Igualment, va demanar que l'Ajuntament de Sant Pere Pescador s'impliqués perquè la zona s'incorporés amb harmonia al Parc Natural dels Aiguamolls.

El mateix dia de l'enderrocament, van començar els treballs de retirada de les restes de formigó. A més de la neteja de l'espai, posteriorment es va anivellar i sanejar el terreny per tal d'evitar qualsevol perill per a les persones.

ROGER LLEIXÀ

MEDI AMBIENT

UN DIA HISTÒRIC

L'explosió controlada de l'estructura inacabada del Fluvianàutic convertia els presents en testimonis d'un 23-F que també passarà a la història de l'Alt Empordà. El desig és que amb la voladura de l'edifici es pugui crear un corredor biològic que unís les reserves de les Llaunes i Caramany.

MEDI AMBIENT PARALITZA ELS TREBALLS D'URBANITZACIÓ

Fre al polígon industrial de Roses

MOLTES EMPRESSES INTERESSADES ABANDONEN EL PROJECTE

El projecte per construir una zona industrial a Roses ha tingut nombrosos contratemps i acumula un retard de diversos anys. El mes de març es va produir una topada quan el Departament de Medi Ambient anunciava la paralització dels treballs d'urbanització del polígon, treballs que ja estaven aturats des de feia un any. En aquell moment, l'equip de govern rosinc ja mostrava la seva indignació pel que ells consideraven "una gran descoordinació governamental" i exigien una solució definitiva per a l'actuació. Posteriorment, el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, corregia dies després aquesta decisió i afirmava que les obres es reprendrien de forma immediata. Però el cert és que el mes de setembre s'anunciava que els treballs del polígon industrial no es reprendrien fins mig any després com a mínim. L'Institut Català del Sòl (Incasol), organisme encarregat de la urbanització i comer-

cialització del polígon, estava estudiant si calia o no reparcel·lar el projecte després de la reducció de la superfície de la zona industrial acordada entre l'Ajuntament de Roses i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Mentrestant, i a causa del retard en l'execució dels treballs, una dotzena d'empreses ja es van retirar del projecte.

Precisament, a final del 2005, l'alcalde de Roses, Carles Pàramo, afirmava en una entrevista concedida a aquest setmanari que el consistori sempre havia estat d'acord a discutir si calia retallar la superfície de la zona industrial, però que finalment la població "ha estat víctima d'una volguda falta de concreció i d'acnables de tirar endavant aquesta actuació". Pàramo s'ha reunit recentment amb el conseller d'Obres Públiques per intentar desencallar la zona industrial en una futura entrevista amb els responsables d'Incasol.